

Cartea junglei

Adaptare de
Saviour Pirotta

Ilustrații de
Alex Paterson

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Cuprins

CAPITOLUL 1

Puiul de om se alătură haitei 4

CAPITOLUL 2

Atenție la maimuțe! 14

CAPITOLUL 3

Orașul înfricoșător 24

CAPITOLUL 4

Focul 34

CAPITOLUL 5

Mowgli în satul oamenilor 44

CAPITOLUL 6

Sfârșitul lui Shere Khan 54

CAPITOLUL 1

Puiul de om se alătură haitei

Era seara târziu când Tatăl Lup s-a trezit din somn. S-a uitat prin peșteră. Cei patru pui se jucau fericiți. Mama Lupoaică îi lingea după urechi, în timp ce ei făceau tumbe prin praf.

Deodată, s-a auzit un răcnet puternic de afară. Puii de lup s-au oprit imediat din joacă. Au căscat ochii mari de frică.

— Este Shere Khan, tigrlul, a șoptit Mama Lupoaică. Pare foarte furios.

— Cred că îi este foame, a spus Tatăl Lup.

— Nu vă faceți griji, și-a liniștit Mama Lupoaică puii. Suntem în siguranță aici. Gura peșterii e prea îngustă pentru el.

La intrare a apărut o umbră. Era Tabaqui, șacalul.

— Tată Lup, ai ceva de mâncare pe-acolo? a întrebat el.

— Sunt niște oase în fundul peșterii, dar n-au carne pe ele, a răspuns Tatăl Lup.

— E destul pentru un șacal așa bătrân și flămând ca mine, a spus Tabaqui.

În timp ce vorbea, sfărâma zgomotos oasele.

— Ai auzit veștile despre Shere Khan? S-a mutat în partea asta a junglei. E mai aproape de sat și astfel are șanse mai mari să prindă un pui de om.

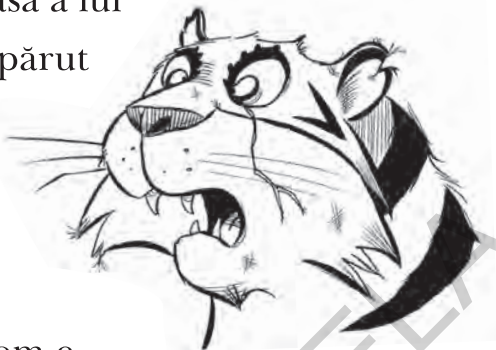
— N-ar trebui să fie în partea asta a junglei, a mormăit Tatăl Lup. Trebuia să ne anunțe pe noi mai întâi. Oamenii din sat vor veni să-l caute în mod sigur. Nu vreau ca vânătorii să descopere peștera familiei mele.

— A fugărit toată ziua un pui de om, a spus Tabaqui. Dar e slăbit, așa că puiul de om a scăpat. În timp ce-l urmărea, Shere Khan a călcat din greșală într-un foc și și-a ars labele. Asta l-a făcut să se înfurie mai mult decât de obicei.

De afară s-a auzit din nou un răcnet de tigru, iar în peșteră a intrat, clătinându-se, o ființă care mergea pe două picioare. Era un pui de om, care părea înspăimântat.

Figura furioasă a lui
Shere Khan a apărut
la intrarea
în peșteră,
blocând
lumina.

— Puiul de om e
înăuntru? a urlat el.

— Și dac-ar fi? a replicat curajoasă
Mama Lupoaică.

— Toată ziua i-am fugărit pe puiul de
om și pe părinții lui, a mârâit Shere Khan.
Părinții s-au întors în sat, dar băiatul a fugit
în direcția opusă. Acum e înăuntru, știu
sigur. DAȚI-MI-L MIE!

Mama Lupoaică l-a tras pe puiul de om
mai înspre centrul peșterii.

— N-o să facem așa ceva, bestie ce ești!
Ia-te de cineva pe măsura ta!

— N-o să pui mâna pe puiul de om, să
fii sigur de asta, i-a spus răspicat Tatăl Lup.

CAPITOLUL 2

Atenție la maimuțe!

Timpul a trecut, iar Mowgli a devenit un băiat puternic, cu o sănătate de fier. Tatăl Lup l-a învățat cum să recunoască zgomotele pădurii. Baloo i-a arătat cum să adune nuci și cum să se cațare în copaci ca să culeagă fructe.

Când Mowgli dorea ceva bun, Baloo îl ajuta să adune miere fără să le deranjeze pe albine. Deseori,

puiul de om obișnuia să meargă la pescuit. În zilele însorite, înota în apa rece a râului și aștea pe stânci, la soare. Bagheera îi spunea povești despre sat, unde locuiau oamenii. Se ducea adesea acolo noaptea pentru a prinde găini.

Nu venea întotdeauna înapoi cu pradă,
dar a aflat multe lucruri despre felul în care
se comportă oamenii și cu ce se ocupă ei.

— Trebuie să am mare grijă când merg
la vânătoare, a spus ea. Oamenii au o Floare
Roșie foarte prețioasă, care e fierbinte la
atingere. O numesc „foc“. Mă înspăimântă.

Haita de lupi a ajuns să-l îndrăgească
pe Mowgli. Când aveau ghimpi în labe,
Mowgli îi scotea cu unghiile.

O singură sălbăticiune îl privea cu ură:
tigrul Shere Khan.

Într-o zi, Mowgli n-a putut să stea liniștit la lecții. Baloo încerca să-l învețe cum să sâsâie ca un șarpe. Ursul s-a înfuriat și i-a tras lui Mowgli câteva labe la fund.

— Vai! a spus Bagheera, care venise să urmărească lecțiile. Săracul băiat e plin de vânătăi. Lasă-l în pace, Baloo. O să-l omori.

— L-am mângâiat doar ușor cu laba, a contrazis-o Baloo. Mowgli trebuie să învețe care sunt strigătele importante ale păsărilor. Și ale animalelor. Poate că într-o zi o să fie în pericol, și trebuie să știe să imite aceste strigăte.

— Dar le știu deja pe toate, a mormăit Mowgli și s-a frecat la fund.

— Ei bine, atunci arată-mi cum sâsâie un șarpe, a spus Bagheera.

Mowgli și-a scos limba și a sâsâit cu putere.

— Sâââââssss! Sâââââssss!

— Ia uite, e foarte bine, a spus pantera neagră. Era cât pe-acı să cred că în spate este un șarpe adevărat.

— Arată-i acum Bagheerei cum chemi un uliu.

Uliul este o pasăre foarte mare și are un strigăt care poate fi auzit de la depărtare. Mowgli și-a dres glasul și a strigat:

— Tuiiiic! Tuiiiic!

— Ha! a făcut

Bagheera. Seamănă cu strigătul vechiului meu prieten Rann. E un uliu deștept. Înveți repede, Mowgli. Bravo!

